

Ingathering of Exiles and Yom Ha'Atzma'ut

Source Sheet by Rabbi Aaron Melman

More info >

מגילת העצמאות

בְּאַרְץ-יִשְׂרָאֵל קָם הָעָם הַיְהוּדִי, בְּהַ עֲצָבָה דְמוּתוֹ הַרוּחָנִית, הַדְתִית וְהַמְדִינִית, בְּהַ סִי חַיִּי קוֹמָמִיּוֹת מִמְלֶכֶתִית, בְּהַ יָצַר נִכְסֵי תַרְבוּת לְאֲמִיִּים וְכָל-לְאֻנְשֵׁיִים וְהוֹרִישׁ לְעוֹלָם כָּלוֹ אֶת סֵפֶר הַסְּפָרִים הַנִּצְחִי.

THE DECLARATION OF THE ESTABLISHMENT OF THE STATE OF ISRAEL

ERETZ-ISRAEL was the birthplace of the Jewish people. Here their spiritual, religious and political identity was shaped. Here they first attained to statehood, created cultural values of national and universal significance and gave to the world the eternal Book of Books.

דברים ל': א'-ה'

(א) וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נִתְּנִי לְפָנֶיךָ וְהַשְׁבַּח אֶל-לִבְבְּךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְיָתָנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: (ב) וְשָׁבֹתָ עַד-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ כָּכֵל אֲשֶׁר-אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַגּוֹם אַתָּה וּבְנֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ: (ג) וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתָה וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְצָה מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִינָנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: (ד) אִם-יִהְיֶה נִדְחָתָה בְּקִצְהַ שְׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: (ה) וְהִבְיֵאתִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָרָשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וְיִרְשָׁתָהּ וְהִטְבַּחְנָה וְהָרַבְתָּ מֵאֲבֹתֶיךָ:

Deuteronomy 30:1-5

(1) And it shall come to pass, when all these things are come upon thee, the blessing and the curse, which I have set before thee, and thou shalt bethink thyself among all the nations, whither the LORD thy God hath driven thee, (2) and shalt return unto the LORD thy God, and hearken to His voice according to all that I command thee this day, thou and thy children, with all thy heart, and with all thy soul; (3) that then the LORD thy God will turn thy captivity, and have compassion upon thee, and will return and gather thee from all the peoples, whither the LORD thy God hath scattered thee. (4) If any of thine that are dispersed be in the uttermost parts of heaven, from thence will the LORD thy God gather thee, and from thence will He fetch thee. (5) And the LORD thy God will bring thee into the land which thy fathers possessed, and thou shalt possess it; and He will do thee good, and multiply thee above thy fathers. .

ישעיהו י"א:א'-י"ב

(א) וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגֹּזֵעַ יֵשׁוּעַ וַנִּצֵּר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרֶה: (ב) וַנִּתֵּן עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דָּעַת וַיִּרְצֵת וַיִּרְצֵת יְהוָה (ג) וַהֲרִיחֻ בִּירְצָת יְהוָה וְלֹא-לְמִרְאָה עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ: (ד) וְשֹׁפֵט בְּצִדְקַת דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לַעֲנוּי־אֲרָץ וְהִכֶּה-אֲרָץ בְּשִׁבְט פִּיּוֹ וּבְכֹרֹס שְׁפָתָיו יִמִּית רָשָׁע: (ה) וַתִּנֶּה צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנִיּוֹ וְהִאֲמוּנָה אֲזוּר חִלְצָיו: (ו) וַגֵּר זָאֵב עִם-כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם-גְּדִי יִרְבֹּץ וְעֹגֵל וּכְפִיר יִמְרִיא יִתְלֹו וְגַעַר קִטּוֹן יִהַג בָּם: (ז) וַיִּפְרֶה זֶלֶב תִּרְשִׁינָה יִתְדוּ וַיִּרְבְּצוּ זִלְדִיָּהוּ וְאַרְיֵה כִּבְקָר יֹאכַל-תְּבָבֹ: (ח) וְשָׁעֲשַׁע יוֹגֵה עַל-תֵּרֶסְתָּר פִּתּוֹ וְעַל מְאוּרֵת צִפְעוֹנָי גָּמוּל יָדוֹ הִדָּה: (ט) לֹא-יִגְרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-תֵּרֶס קִדְשֵׁי בְּיִמְלֹאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת-יְהוָה בְּפָיִם לֵימִם מְכֹסִים: (פ) וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַהוּא שָׂרֵשׁ יֵשׁוּעַ עִמָּל לְגַם עַמִּים אֲלֵיוֹ גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהִנֵּתָה מִנְּחִתוֹ כְּבוֹד: (פ) וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדָנִי וְשָׁנִית זָלוֹ לְקִנּוּת אֶת-שָׁאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׁאַל מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתָּרוֹס וּמִפּוֹשׂ וּמִעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִמְחֻמַּת וּמֵאֲנֵי הַיָּם: (יב) וַנִּשְׂא נֹס לְגוֹיִם וְאֶסְרָף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְצוֹת יְהוּדָה יִקְבְּץ מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ:

Isaiah 11:1-12

(1) And there shall come forth a shoot out of the stock of Jesse, And a twig shall grow forth out of his roots. (2) And the spirit of the LORD shall rest upon him, The spirit of wisdom and understanding, The spirit of counsel and might, The spirit of knowledge and of the fear of the LORD. (3) And his delight shall be in the fear of the LORD; And he shall not judge after the sight of his eyes, Neither decide after the hearing of his ears; (4) But with righteousness shall he judge the poor, And decide with equity for the meek of the land; And he shall smite the land with the rod of his mouth, And with the breath of his lips shall he slay the wicked. (5) And righteousness shall be the girdle of his loins, And faithfulness the girdle of his reins. (6) And the wolf shall dwell with the lamb, And the leopard shall lie down with the kid; And the calf and the young lion and the fatling together; And a little child shall lead them. (7) And the cow and the bear feed; Their young ones shall lie down together; And the lion shall eat straw like the ox. (8) And the sucking child shall play on the hole of the asp, And the weaned child shall put his hand on the basilisk's den. (9) They shall not hurt nor destroy In all My holy mountain; For the earth shall be full of the knowledge of the LORD, As the waters cover the sea. (10) And it shall come to pass in that day, That the root of Jesse, that standeth for an ensign of the peoples, Unto him shall the nations seek; And his resting-place shall be glorious. (11) And it shall come to pass in that day, That the Lord will set His hand again the second time To recover the remnant of His people, That shall remain from Assyria, and from Egypt, And from Pathros, and from Cush, and from Elam, And from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea. (12) And He will set up an ensign for the nations, And will assemble the dispersed of Israel, And gather together the scattered of Judah From the four corners of the earth.

ירמיהו ל"א:ט"ו-כ"ד

(טו) כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי מִמְרוֹרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל-בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנְחֵם עַל-בְּנֵיהָ בְּיַי אֵינְנוּ: (ס) (טז) כֹּה אָמַר יְהוָה מְנַעֵי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמֵעָה כִּי

(ח) וַרְאִיתִי וְהִנֵּה-עֲלֵיהֶם גְּדִים וּבָשָׂר עָלֶיהָ וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמַעְלָה נְרוּס אִין בָּהֶם: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל־הַרְוִים הִנָּבֵא בְּוֹ-אֲדָם וְאִמְרָתְךָ אֶל־הַרְוִים כֹּה-אָמַר יְיָ אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הַרְוִים וּפְתִי בְהַרְוִיגִים הָאֵלֶּה וַיִּחְיוּ: (י) וְהִנָּבֵאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וּמָבֹאֵם בָּהֶם הַרְוִים וַיִּחְיוּ וַיַּעֲמֵדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם תִּיל גְּדוֹל מְאֹד-מְאֹד: (יא) וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּוֹ-אֲדָם הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כֹּל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל הִמָּה הִנֵּה אִמְרִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאִבְדָּה תִקְנֹתֵנוּ וְגִגְרָנוּ לָנוּ: (יב) לָכוֹ הִנָּבֵא וְאִמְרָתְךָ אֶל־הֶם כֹּה-אָמַר יְיָ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי פָתַח אֶת־קַבְרוֹתֵיכֶם וְהִעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: (ס) (יג) וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוִה בְּפִתְחֵי אֶת־קַבְרוֹתֵיכֶם וּבְהִעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי: (יד) וְנִתְמַתִּי רוּחִי בְכֶם וְחִיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אֲדָמַתְכֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי־אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוִה (פ)

Ezekiel 37:1-14

(1) The hand of the LORD was upon me, and the LORD carried me out in a spirit, and set me down in the midst of the valley, and it was full of bones; (2) and He caused me to pass by them round about, and, behold, there were very many in the open valley; and, lo, they were very dry. (3) And He said unto me: 'Son of man, can these bones live?' And I answered: 'O Lord GOD, Thou knowest.' (4) Then He said unto me: 'Prophesy over these bones, and say unto them: O ye dry bones, hear the word of the LORD: (5) Thus saith the Lord GOD unto these bones: Behold, I will cause breath to enter into you, and ye shall live. (6) And I will lay sinews upon you, and will bring up flesh upon you, and cover you with skin, and put breath in you, and ye shall live; and ye shall know that I am the LORD.' (7) So I prophesied as I was commanded; and as I prophesied, there was a noise, and behold a commotion, and the bones came together, bone to its bone. (8) And I beheld, and, lo, there were sinews upon them, and flesh came up, and skin covered them above; but there was no breath in them. (9) Then said He unto me: 'Prophesy unto the breath, prophesy, son of man, and say to the breath: Thus saith the Lord GOD: Come from the four winds, O breath, and breathe upon these slain, that they may live.' (10) So I prophesied as He commanded me, and the breath came into them, and they lived, and stood up upon their feet, an exceeding great host. (11) Then He said unto me: 'Son of man, these bones are the whole house of Israel; behold, they say: Our bones are dried up, and our hope is lost; we are clean cut off. (12) Therefore prophesy, and say unto them: Thus saith the Lord GOD: Behold, I will open your graves, and cause you to come up out of your graves, O My people; and I will bring you into the land of Israel. (13) And ye shall know that I am the LORD, when I have opened your graves, and caused you to come up out of your graves, O My people. (14) And I will put My spirit in you, and ye shall live, and I will place you in your own land; and ye shall know that I the LORD have spoken, and performed it, saith the LORD.'

משנה תורה, הלכות מגילה וחנוכה ג' א'

(א) בבית שני פשמיכי יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסק בתורה ובמצות. ופשטו ידם בממונם ובבנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטקרות. וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שרחם עליהם אלהי אבותינו והושיעם מידם והצילם וגברו בני משמונאי הפהגים הגדולים והרגום והושיעו

ישראל מידם וקעמידו מלך מן הפקנים וסזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד
החרבן השני:

Mishneh Torah, Scroll of Esther and Hanukkah 3:1

(1) During the Second Temple period, when the Hellenic kings decreed decrees upon Israel, and [sought to] nullify their religion, and they did not allow them to immerse in Torah and in commandments. And they reached out their hands against their money and their daughters, and they entered the shrine, and put in there idols, and defiled that which was pure. And was Israel was distressed because of them, and oppressed them greatly until the God of their ancestors had compassion on them, and saved them from their hands, and rescued them, and the Hasmonians, the High Priests, overcame and killed them, and saved Israel from their hand, and set up a king from among the Priests, and brought back kingship to Israel for more than two hundred years until the destruction of the Second Temple.

שו"ת קול מבשר חלק א סימן כא ד"ה (א) הנה

(א) הנה אין ספק שהיום הוא (ה' אייר) שנקבע על ידי הממשלה וחברי הכנסת (שהם נבחרו רוב הצבור) ורוב גדולי הרבנים לחוג אותו בכל הארץ זכר לגס של תשועתנו וחירותנו, מצוה לעשותו שמחה ויו"ט ולומר הלל. ואף ציבור שבעיר אחת או יחידים שקובעים עליהם יו"ט לעצמם על גס שנעשה להם חייבים לקיים עליהם ועל זרעם והבאים אחריהם עד עולם ואף שהולכים לעיר אחרת להשתקע חייבין לקיים היום ההוא כמ"ש מהר"ם אלשקר בתשו' סי' מ"ט והובא להלכה במג"א סי' תרפ"ו סק"ה ובאלי' רבה שם, והחת"ס או"ח סי' קצ"א כתב שכך נוהגין כמה קהלות ישראל ומגדולי יחידיהם שעושים כן ביום שאירע להם גס עיי"ש שכתב דהיינו דוקא ממיתה לחיים דומיא דמרדכי ואסתר אבל בפדות משארי צרות לא דהרי אתז"ל (הוא במגילה דף י"ד ע"א) במרדכי ואסתר מאי דרוש ק"ו מעבדות לחירות אומרים שירה ממיתה לחיים לא כ"ש, וא"כ כל זמן שאנו בגלות וליכא פדיון מעבדות לחירות כל שאין ההצלה ממיתה לחיים ממש הכו דלא להוסיף לקבוע יו"ט עכ"ל. ועי' בחת"ס או"ח סי' קס"ג בסופו שכתב דשפיר מצי ציבור או יחיד לקבוע יום מועד לעצמם ביום שנעשה להם גס ומצוה נמי עבדי, וממילא פשיטא בנדון דידן הנוגע לציבור של כלל ישראל, ויש כאן פדיון מעבדות לחירות שנגאלנו משיעבוד מלכיות ונעשינו בני חורין והשגנו עצמאות ממלכתית, וגם הצלה ממיתה לחיים שנצלנו מידי אויבינו שעמדו עלינו לכלותנו, בודאי חובה עלינו לקבוע יו"ט. ויפה כיוונו המנהיגים שקבעו את היום הזה דוקא, אשר בו היה עיקר הגס שיצאנו מעבדות לחירות ע"י הכרזת העצמאות, ואלמלא נעשית ההכרזה באותו היום והיתה נדחית ליום אחר אז היינו מאחרים את המועד ולא היינו משיגים את ההכרה וההסכמה של המעצמות הגדולות שבאומות העולם, כידוע, ונס זה משך אחריו גם את הגס השני של ההצלה ממות לחיים הן במלחמתנו נגד הערביים בא"י והן הצלת יהודי הגולה מיד אויביהם במקומות מגוריהם שעלו לא"י ובא על ידי כך הגס השלישי של קיבוץ גליות.

R. Meshulam Roth: *Kol Mevasser* 1:21

There is no doubt that this day (5 Iyar) that was set by the government and the members of the Knesset (who represent the majority of the population) and the majority of the great rabbis to celebrate in all the land as a memorial of the miracle of our salvation and freedom, it is a mitzvah to make it into a day of rejoicing as on a holiday and to say hallel. And even a community in one city or a few individuals who establish a holiday for themselves in commemoration of a miracle that was done to them are obligated to maintain that holiday for themselves and for their descendants in future generations for all time. And even if one goes to a new city he is obligated to celebrate that day... And it is obvious that in our case, relating to the entire community of Israel – and that involves redemption from slavery to freedom, for we were redeemed from subjugation to other nations and became a free people achieving national independence, and also is a case of redemption from death to life for we were saved from the hands of our enemies who arose to destroy us – certainly there is an obligation to set the day as a holiday. And their decision to set the day on the 5th of Iyyar is correct. For that was the day of the essential miracle when we went from slavery to freedom through the declaration of independence and if the declaration had not come on that day, then the holiday would have been observed on a different day too...

Made with the Sefaria Source Sheet Builder
www.sefaria.org/sheets